

Mısır'da sakat çocuklar

yaklaşık 3 milyon kişi

Onaltı yaşında olan Muhammed sakat olduğu için tekerlekli iskemleye mahpustur. O kocaman iskemlenin içinde ufacık çocuk gibi duruyor. Küçük yaşta çocuk felci (detska paraliza) hastalığına yakalandı ve o zamandan beri normal bir çocuk gibi gelişmedi. Bugün imanlıların bir hastanesinden birkaç kişi onu ziyaret etmeye geldi. Sakat olduğu halde Muhammed onlara gülümsüyor. Ziyaretçiler anasına sorular soruyor. O zaman öğreniyorlar ki, daha önce Muhammed'i ameliyat etmişler, ama başarısız. Sidiğini tutamadığı için ailesini onu küçük bir sünger parçası üzerinde beton üstünde yattırıyor.

Son yıllarda Mısır'da sakatların sayısı çok büyüdü. Aynı zamanda halk onların da haklarına daha fazla dikkat etmeye başladı. Gene de, bütün Mısır'da yaşayan sakatların ancak 1-2% devletten yardım alıp devletin hizmetlerinden faydalanabilirler. Ancak kendini biraz bakabilenler, mesela körler, yürüyemeyenler ya da hafif akıl hastaları. Ama birkaç yönden ya da ağır sakatlanmış olanlar için profesyonel yardım yok. Kimi sakatlar erken yaşta tedavi görürse çok daha iyi duruma gelebilirler. Ama ne yazık ki, bu konuda kişilerin çoğu defa bilgileri yoktur. En erken dört yaşında anaokullarına yazılınca çocukların sakat oldukları anlaşılıyor. O da ancak Mısır'ın iki büyük kasabasında mümkündür (Kahire ve İskenderiye). Mısır'ın güney tarafında yaşayanlar için pek umut yok. Oradaki sakatlar akrabalarının yardımlarına muhtaç kalıyorlar. Onlar da sakatların durumlarını anlamayıp anlayışsızlıkla davranıyorlar. Hele hele küçük yaşta sakat çocuklara destek vermek konusundan bütün habersizdirler.

Asime adında bir kızın hayatına bakalım. Anası onu bir imanlı hastanesinin kliniğine getiriyor. Asime yeni doğarken sarılık geçirmişti, ama doktorlar onu fark etmemişlerdi. Asime şimdi üç yaşındadır, ama hala ne oturabilir, ne de konuşabilir. Anası ve babası çok doktor dolaşmışlar, hatta fizyoterapi ve yaptırmışlar. Ama hepsi boşuna. Ama imanlıların hastanesinde bu konuda biraz tecrübesi olan bir yabancı kadın var. Kendisinin de zaten sakat bir çocuğu var. Bir randevu için anlaşılıyorlar. O zaman Asime'nin anası çok büyük dikkatle sesliyor, en ufak bilgiye kaçırmasın diye. Ona diyorlar: "Kızın daha fazla gelişebilir, birçok şey öğrenebilir." Bunu işitince, Asime'nin anası umutlanıyor.

Mısır’da sakat olmak ayıp, utanılacak bir şey gözüyle bakılıyor. Çoğu sakatlar akrabaları tarafından evlerinde saklı olarak tutuluyor. Kendi sakat çocuğuna destek vermek, çoğu aileler için henüz düşünülmez bir şeydir; ayıplanmaktan korkuyorlar. Üstelik, sakat çocuğun normal kardeşleri varsa, onlar bile kendilerine eş bulmakta zorluk çekerler. Kimse onlarla evlenmek istemeyecek, sakat kardeşi, ya da kızkardeşi var diye. İslamiyet, Allahın isteğine boyun eğmek demektir. Sakat bir kişi, “Allah neden sakat olmama müsaade ediyor” diye sorarsa, müslümanlar bunu imansızlık sayarlar. O yüzden, acı çeken kişi Allahın doğruluğundan kesinlikle şüphe etmemeli, onu sormak bile yasaktır. Kimse Allahtan hesap soramaz. Eski Ahitte sık sık okuyoruz, nasıl mesela Mezmurlarda Allaha iman eden kişiler ona “Neden” diye sorarlar. Kutsal Kitap’ın öğretişine göre, Tanrı, kendi yarattığı kişilerin acılarını hissedip paylaşan bir varlıktır. Ama aynı zamanda acıyı, kendi Oğlunun ölümü ve dirilişi ile yenmiştir. Fakat müslümanlıkta Allahın sevgisi üzerinde durulmuyor, tek önemli tarafı olarak onun güçlü olduğunu gösteriliyor. O yüzden acı çeken anne babalar müslümanlıkta teselli bulamıyorlar.

DUA KONULARI:

- Muhammed ve Asime’nin aileleri.
- Sakat çocuklara bakmaktan anlayan daha fazla imanlı doktor, hemşire ve başka personel için.
- Mısır’daki imanlıların sakatlar için açtıkları hastaneler (mesela Beni Suef, Assiut, Asuan kasabalarında) dualarımıza muhtaçtırlar.
- Rab topluluklara bu işi yapmak için daha büyük yük versin.